

WAT IS EEN PERSOONLIJKE RELATIE MET GOD?

INHOUD

Bedoel je dat je God hoort spreken? 2

Waar komt een dergelijk idee vandaan? . . 3

Wat is een persoonlijke relatie met God? 4

Een geestelijke relatie . . 5

Een relatie waarin Christus centraal staat . 8

Een onderdanige relatie 12

Een wederzijds gevoelde relatie 16

Een groeiende relatie . 20

Een met anderen gedeelde relatie 25

Zo dichtbij... en toch zo ver weg 28

Op onszelf toepassen . . 29

Kracht om te groeien . . 32

Wat betekent het als iemand zegt dat hij een persoonlijke relatie met God heeft? Zou u dat van uzelf durven zeggen? Kan een mens echt Gods stem horen, met God praten, of een zodanig kort lijntje naar Hem hebben dat een dergelijke claim gerechtvaardigd is? Wanneer is de bewering dat men een vriend van God is, niet meer dan enorme opschepperij?

Ik hoop dat dit boekje u zal helpen deze kwestie helder te krijgen. Niemand van ons kan het zich veroorloven dit onderwerp verkeerd te begrijpen; het is niet alleen moeilijk te doorgronden, maar ook van fundamenteel belang.

Martin R. de Haan II

Uitgever: David Sper
Vertaling: Hella Willering

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan *De Nieuwe Bijbelvertaling*, © Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007; en incidenteel aan de *Groot Nieuws Bijbel* (herziene editie, aangeduid met GNB), © Nederlands Bijbelgenootschap & Katholieke Bijbelstichting 1996, en de *NBG-vertaling 1951* (aangeduid met NBG), © Nederlands Bijbelgenootschap 1951.

Copyright © 1988, 1997, 2011 RBC Ministries, Grand Rapids, Michigan, USA Printed in England

Omslagfoto: S. Alvarez / Adventure Photo & Film
DUTCH

BEDOEL JE DAT JE GOD HOORT SPREKEN?

HOE BEDOEL JE, ER IS GEEN GOD? IK HEB HEM VANMORGEN NOG GESPROKEN.

Deze boodschap op een zeer verbleekte bumpersticker heeft in de loop der tijd heel wat glimlachjes opgeroepen. Zo niet vandaag. Een paar meter achter hem zit iemand in een gloednieuwe Cadillac zachtjes te schelden, omdat hij in het drukke verkeer vastzit achter een trage Toyota. Hij raakt nog geïrriteerder doordat hij in de uitlaatgassen zit van een godsdienstfanaat. Hij vindt de sticker niet grappig of leuk of zelfs eerlijk. Hij heeft moeite met mensen die zo gemakkelijk praten over:

- God ontmoeten,
- God kennen,
- Gods stem horen,
- met God praten,
- door God geleid worden.

De chauffeur van de grote auto gelooft heus wel in God. Net als de meeste mensen is hij geen atheïst. Hij ziet af en toe een kerk van binnen. Zijn vrouw is gelovig. En zonder dat zij ervan afwist, heeft hij zelfs af en toe de hemel om een beetje toegeeflijkheid gevraagd wanneer hij stond voor een moeilijke zakelijke transactie, of zelfs voor een beslissende slag op de golfbaan. Natuurlijk bidt hij, maar hij gaat heus niet beweren dat hij een persoonlijke relatie met God heeft. Hij wantrouwt mensen die dat wel doen. Hij vermoedt dat zij zich schuldig maken aan de ultieme vorm van strooien met bekende namen.

In momenten van bezinning echter vraagt hij zich soms af of hij iets over het hoofd ziet. Wat zou het kunnen inhouden om een persoonlijke relatie met God te hebben?

WAAR KOMT EEN DERGELIJK IDEE VANDAAN?

De Bijbel spreekt niet over een persoonlijke relatie met God. Niet in die exacte bewoordingen. Hij laat echter wel zien hoe belangrijk het is om een heel *persoonlijke* God te leren kennen, liefhebben en vertrouwen. Hoewel de woorden ‘persoonlijke relatie’ niet in de Bijbel te vinden zijn, vinden we de idee overal terug. Bladzijde na bladzijde worden we erop gewezen dat het ertoe doet *wie* we kennen, en dat God de ‘wie’ is die wij moeten kennen.

Hoewel de woorden ‘persoonlijke relatie’ niet in de Bijbel te vinden zijn, vinden we de idee overal terug.

Jezus zelf bad tot Zijn Vader: ‘Het eeuwige leven, dat is dat zij U kennen, de enige ware God, en Hem die U gezonden hebt, Jezus Christus’ (Joh. 17:3). In zijn commentaar op dit vers schreef theoloog J.I. Packer: ‘Waar toe zijn wij geschapen? Om God te kennen. Welk doel moeten we onszelf stellen in het leven? God kennen. Wat is het “eeuwige leven” dat Jezus geeft? Het kennen van God. (...) Wat is het mooiste wat een mens kan overkomen, en brengt meer vreugde, genot en voldoening dan wat dan ook? God kennen’ (*Knowing God*, InterVarsity Press, Downers Grove, © 1973, p.29).

Vele eeuwen eerder citeerde de profeet Jeremia de Heer als volgt: ‘De wijze moet zich niet beroemen op zijn wijsheid, de sterke niet op zijn kracht, de rijke niet op zijn rijkdom. Wil iemand zich op iets beroemen, laat hij zich erop beroemen dat hij Mij zik erop beroemen dat hij Mij kent’ (Jer. 9:22-23).

WAT IS EEN PERSOONLIJKE RELATIE MET GOD?

In dit hoofdstuk zullen we zien dat een relatie met God veel dezelfde kenmerken heeft als een persoonlijke relatie tussen twee vrienden. Die kenmerken zijn onder andere een zekere mate van:

- Wederzijdse herkenning—beiden kennen elkaar.
- Wederzijdse openheid—beiden wenden zich tot de ander.
- Wederzijdse belangen—beiden delen met elkaar.
- Wederzijds respect—beiden houden de ander in ere.

Een dergelijke relatie houdt meer in dan iets af weten van of over iemand. We kunnen bijvoorbeeld zeggen dat we de burgemeester van New York kennen. Maar als de eerste burger van die stad ons niet kan aanwijzen in een mensenmenigte, als we

geen toegang tot hem kunnen verkrijgen, of als hij nog nooit deelgenoot is geweest van onze gedachten, gevoelens en beslissingen, dan beweren we een vriendschap te hebben die we niet echt hebben.

Een relatie met God is meer, maar niet minder dan iedere andere relatie.

Hetzelfde geldt voor een relatie met God. Als onze vriendschap echt is, zullen we God in ons leven verwelkomen. Onze daden zullen laten zien dat wij geloven dat Hij zo iemand is die we graag toelaten in ons huis, betrekken bij onze plannen, bij ons lachen en bij onze tranen.

Laten we deze mogelijkheden voor ogen houden en de kenmerken van een persoonlijke relatie met God nader bekijken.

EEN GEESTELIJKE RELATIE

Er zijn mensen die beweren dat ze God met eigen ogen hebben gezien, Hem hoorbaar hebben horen spreken, en Zijn aanraking lichamelijk hebben gevoeld. Zulke ervaringen zijn mogelijk. Zowel het Oude als het Nieuwe Testament worden gekenmerkt door wonderbaarlijke, levensveranderende ontmoetingen met God (Jes. 6:1-8). Hij heeft door de Schriften heen laten zien dat het Hem vrij staat om Zichzelf te openbaren op welke manier Hij ook verkiest.

Deze bovennatuurlijke ontmoetingen waren echter eerder uitzondering dan regel. Hoewel profeten als Jesaja, Mozes en Ezechiël

levensveranderende visioenen van God kregen, wijdde ze niet de rest van hun leven eraan om anderen te leren soortgelijke ervaringen te hebben.

In sommige opzichten zou het prettig zijn om te geloven dat een relatie met God inhoudt dat we een straal van licht ervaren, zoals op de voorzijde van dit boekje is afgebeeld. Over het algemeen is de werkelijkheid echter veel minder spectaculair.

God ontmoeten betekent niet dat we Hem met onze ogen moeten zien. We hoeven niet te wachten op visioenen of levensveranderende dromen. We kunnen God ontmoeten met de ogen van ons verstand. Omdat Hij een almachtige, alomtegenwoordige Geest is, kan Hij Zichzelf aan ons openbaren op een dieper niveau dan dat van onze lichamelijke zintuigen. Hij die de wereld heeft geschapen, is zeer wel in staat om inzicht over Hemzelf te geven aan eenieder die de waarheid

wil leren kennen om die te doen (Joh. 7:17; Ef. 1:17-18). Aan hen die de waarheid liever willen ontlopen dan vinden, kan Hij Zijn licht ook onthouden.

God horen betekent niet dat we Hem met onze oren moeten horen. Soms zouden we graag willen dat God de stilte zou verbreken en ons iets in het oor zou fluisteren. Of misschien zijn we blij dat Hij dat niet doet. Hoe dan ook, het is voor Hem niet noodzakelijk om het te doen. Als we alleen stilte horen, dan is het onze eigen zelfopgelegde stilte.

Wie Hem wil horen, kan God onophoudelijk horen spreken door de tijdloze wijsheid van Zijn Boek. Door de Bijbel en door de natuur (Ps. 19:1-11) spreekt Hij voortdurend met ons.

Ons probleem is over het algemeen niet dat God niets zegt, maar dat wij niet zeker weten of we wel willen horen wat Hij al gezegd heeft.

Om die reden moeten we de woorden van de auteur van Hebreeën serieus nemen. Hij schreef: 'De heilige Geest zegt immers: "Horen jullie vandaag Zijn stem, wees dan niet koppig, als tijdens de opstand"' (Hebr. 3:7-8). De gelegenheid die we hebben om Hem op elke bladzijde van de Bijbel te horen spreken, is een voorrecht dat een hoge mate van verantwoordelijkheid met zich meebrengt.

Voor de God die de wereld heeft geschapen, is het geen probleem om gezien en gehoord te worden door hen die Hem oprecht willen kennen.

Dicht bij God zijn is geen kwestie van plaats. Het is een gangbare gedachte dat we naar de kerk moeten

gaan om God te ontmoeten. Daar zit wat in. Vrienden ontmoeten we ook op van tevoren vastgestelde tijden en plaatsen. Hoewel God wel gebruikmaakt van georganiseerde diensten en vaste adressen, is Hij daartoe echter niet beperkt. Hij belooft ons te ontmoeten in ons hart. Hij wil dat wij ons hart tot Zijn woning maken.

Jakobus beseft dit toen hij zei: 'Nader tot God, dan zal Hij tot u naderen' (Jak. 4:8). Hij zei er niet bij dat we ergens heen moesten gaan. Hij zei niet dat we de hoogste heuvel in onze omgeving moesten opzoeken, of een stil kerkgebouw. In plaats daarvan droeg Jakobus ons op om ons voor de Heer te vernederen (Jak. 4:10). Hij gaf ons reden om te geloven dat de Heer ons zal ontmoeten waar we Hem ook zoeken.

David, de psalmdichter, koning en 'man naar Gods hart', laat ons zien waarom dit zo is. Hij voelt zich

zeer nederig door Gods voortdurende, onvermijdelijke aanwezigheid (Ps. 139:1-6) en bidt dan:

Hoe zou ik aan Uw aandacht ontsnappen, hoe aan Uw blikken ontkomen? Klom ik op naar de hemel—U tref ik daar aan, lag ik neer in het dodenrijk—U bent daar. Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad, al ging ik wonen voorbij de verste zee, ook daar zou Uw hand mij leiden, zou Uw rechterhand mij vasthouden. (...)

Ontwaak ik, dan nog ben ik bij U (Ps. 139:7-10, 18).

Dicht bij God zijn is geen kwestie van locatie. Het gaat erom of we in ons hart plaats hebben voor Hem.

God kennen is geen kwestie van alles over Hem weten. Misschien is dat wel het grootste understatement dat er is. God kennen is niet Hem ons eigen maken. In het beste geval kunnen we met de apostel Paulus uitroepen:

Hoe onuitputtelijk zijn Gods rijkdom, wijsheid en kennis, hoe ondoorgrondelijk Zijn oordelen en hoe onbegrijpelijk Zijn wegen. 'Wie kent de gedachten van de Heer, wie was ooit zijn raadsman?' (Rom. 11:33-34).

Gezien de beperkingen van ons bestaan kan onze geest amper beginnen te begrijpen wat de woorden betekenen die God beschrijven—woorden als *eeuwig, oneindig, almachtig, alwetend en alomtegenwoordig*. Maar omdat Hij het mogelijk maakt heeft om Hem te kennen, kunnen wij beginnen aan een proces van ontdekken, waaraan geen einde komt.

We mogen God kennen omdat Hij naar ons toe gekomen is, op onze voorwaarden, om ons bij Zich te nodigden op Zijn voorwaarden. Volgens ooggetuigen uit de nieuwtestamentische

evangelieën heeft God Zichzelf aan ons geopenbaard in een mens die op het water liep, macht had over het weer, verschrompelde ledematen herstelde, blinden het zicht teruggaf, en wonden genas. Hij gaf duizenden te eten van een klein beetje voedsel, dreef demonen uit, wekte de doden op, had intens lief en leerde een wijze leer.

Hij leefde een zondeloos leven, vervulde de voorspellingen uit het Oude Testament, stelde dat Hij de beloofde Messias was, en gaf Zijn eigen leven om vergeving van zonden te verkrijgen voor allen die hun vertrouwen op Hem zouden stellen. Deze mens, die sindsdien bekendstaat als Jezus Messias, was het die zei: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9).

Volgens de Bijbel is een persoonlijke relatie met God dus niet alleen een geestelijke relatie, het is ook een relatie waarin Christus centraal staat.

EENRELATIEWAARIN CHRISTUSCENTRAAL STAAT

Mediators spelen vaak een belangrijke rol in het oplossen van huiselijke, zakelijke en juridische conflicten. Wanneer emoties oplaaien, gaat het verstand verloren; de communicatie stagneert en koppigheid doet haar intrede. In zulke situaties kan een bemiddelaar vaak weer een nieuw perspectief en een plan voor een oplossing aandragen.

De ultieme bemiddelaar is Christus. Nergens is een persoonlijke tussenpersoon zo nodig als in het oplossen van het conflict en de verwijdering tussen mens en God. Onze persoonlijke zonden hebben een kloof veroorzaakt, zo diep en breed dat het voor ieder van

ons onmogelijk is om die zelf te overbruggen naar God. Zonder een bemiddelaar kunnen wij het bekoelen van de genegenheid en de versterking van de communicatie die nu tussen ons in staan, nooit herstellen.

In bepaalde opzichten lijkt God op een vader die moet toezien hoe zijn weggelopen zoon of dochter hopeloos verstrikt raakt in een conflict met de wet. Hoe graag de vader ook zijn armen om zijn kind zou willen slaan en hem meenemen naar huis, hij kan het niet. De wet vereist genoegdoening. Het recht moet worden uitgevoerd. Een schuld aan de maatschappij moet worden afbetaald en een wet moet worden nageleefd. Voor een dergelijke noodzaak is Christus gekomen, om de vrede te bemiddelen tussen ons en God (1 Tim. 2:5).

Woorden kunnen nooit voldoende recht doen aan het belang van de bemiddelende rol van Christus. Zonder Zijn bemiddeling voor ons zouden wij nooit ons geschil met God

kunnen oplossen (Joh. 14:6). Zonder de aandrang van Zijn liefhebbende Geest zouden wij dat nooit willen.

Jezus verdient onze onophoudelijke waardering, bewondering en liefde. Toen Hij onze schuld jegens de wet uitwiste door onze straf op Zich te nemen, bewees Hij een vriend te zijn die Zijn gelijke niet kent. Toen Hij uit de dood opstond om allen die op Hem vertrouwen, het leven te geven en te helpen, gaf Hij ons de basis voor niet-aflatende hoop. Toen Hij opsteeg naar de rechterhand van de Vader om voor ons te bemiddelen en op te treden als onze persoonlijke pleitbezorger, verzekerde Hij ons dat Hij ons zou geven wat zomaar een religie of systeem of geloof ons nooit zou kunnen bieden. Hij heeft Zichzelf gegeven om de oplossing te zijn voor elk probleem dat we hebben, om God aan ons bekend te maken, en om ons te brengen tot een persoonlijke relatie met Zijn Vader.

Het christendom is Christus. Zoals W.H. Griffith Thomas betoogt in een boek met die titel, is dit het werkelijke hart van ons christelijk geloof. We zijn niet geroepen tot een systeem van wetten, tradities en inspirerend gedachtegoed. We zijn niet geroepen tot de kerk, tot een morele beweging, of tot de gulden regel van christelijke liefde. We zijn niet eens tot de Bijbel geroepen. We zijn geroepen tot Christus, de Bemiddelaar van wie de hele Bijbel spreekt.

Alles wat we van God af weten en alles wat we van Hem nodig hebben, wordt sterk beïnvloed door onze houding ten opzichte van Christus.
—W.H. Griffith Thomas

De apostel Paulus begreep de noodzaak van een

christocentrische relatie met God. In 1 Korintiërs 1:1-9 maakte hij duidelijk dat hij geen gedachtegoed propageerde. Hij sprak over een relatie met God, gebaseerd op:

- Christus die wij dienen (vs. 1);
- Christus die christenen heiligt (vs. 2);
- Christus wiens naam christenen aanroepen (vs. 2);
- Christus die onze Heer is (vs. 2);
- Christus die ons genade en vrede geeft (vs. 3);
- Christus die ons de genade van God heeft gebracht (vs. 4);
- Christus die ons in elk opzicht rijk heeft gemaakt (vs. 5);
- Christus van wie blijkt dat het getuigenis over Hem door ervaring wordt bevestigd (vs. 6);
- Christus op wie wij vol verlangen wachten (vs. 7);
- Christus die ons tot het einde toe zekerheid zal geven (vs. 8);
- Christus wiens dag zal komen (vs. 8);

- Christus met wie God ons één heeft gemaakt (vs. 9).
Paulus werd niet gedreven door een nieuw gedachtegoed, een ethiek, een leer, een vorm van kerkorganisatie of een nieuw programma, maar door Degene die hij had leren kennen als de enige bemiddelaar tussen God en mens (1 Tim. 2:5). Hij was niet alleen Degene die gestorven was voor Paulus' zonden (1 Kor. 15:3), maar ook Degene die door Zijn Geest leefde in Paulus (Gal. 2:20) en zijn hele leven was (Fil. 1:21).
Staat Christus bij ons even centraal als bij Paulus? Realiseren we ons dat het ware christendom te vinden is in de levende Persoon en persoonlijkheid van de opgestane Christus? Hebben we geleerd dat Jezus Christus het hart is en moet zijn van een persoonlijke relatie met God? Hebben we beseft dat Christus overal is, waar we ook kijken?
- Kijk achterom: Hij is onze schepper (Kol. 1:16).

- Kijk vooruit: Hij is onze rechter (2 Kor. 5:10).
- Kijk omhoog: Hij is onze Heiland en Heer (Fil. 2:5-11).
- Kijk omlaag: Hij is het door wie wij bestaan (Kol. 1:17).
- Kijk naar rechts: Hij is onze meester (Mat. 23:8).
- Kijk naar links: Hij is onze pleitbezorger (1 Joh. 2:1).
- Kijk naar binnen: Hij is ons leven (Gal. 2:20).

Er is geen twijfel mogelijk: een persoonlijke relatie met God moet een christocentrische relatie zijn. Christus, en Christus alleen kan ons tot God brengen, ons reinigen van de voortdurende vervuiling van de wereld, en onze altijd aanwezige bron van leven en kracht zijn.

Het is Christus, het levende Woord, die het karakter van de Vader openbaart, preciezer en uitdrukt. Het is Christus die voortdurend in onze gedachten moet zijn als Heer en Leven. Het is Christus die door Zijn Geest altijd aanwezig is in en bij allen die hun vertrouwen op Hem hebben gesteld (Mat. 28:19-20).

EEN ONDERDANIGE RELATIE

Een echtgenoot die er genoeg mee neemt om slechts 'één van de jongens' te zijn in de ogen van zijn vrouw, stelt als echtgenoot niet veel voor.

Evenzo is een vrouw geen beste echtgenote als zij er genoeg mee neemt slechts 'één van de meisjes' te zijn. De intimiteit van een huwelijksrelatie brengt een groot besef van wederzijdse toewijding met zich mee, die van invloed is op alle andere activiteiten en relaties van het paar.

Om veel belangrijker redenen neemt de Ontwerper van de menselijke natuur er ook geen genoeg mee om slechts 'één van de goden' te zijn (Ex. 20:1-6). Jahweh, Hij die Israël onderhoudt en

bevrijdt, de God die tot ons is gekomen in de Messias Jezus, accepteert geen plekje op de plank naast Ra, Krishna, Moon, Allah, de heilige koe of de televisie. Hij is altijd al een jaloerse, bezitterige, bevelende God geweest. Hij weigert Zijn eer te delen met iemand anders, omdat niemand anders die eer verdient (Jes. 48:11).

God moet meer gevreesd worden dan ieder ander. De meesten van ons willen niet eens denken aan dingen die ons angst aanjagen. Of het nu gaat om spreken in het openbaar, hoogten, benauwde ruimtes, inktzwarte nachten, geluiden bij de deur of gekraak op zolder, de gedachte alleen al kan ons angstig maken. Zonder angst zou het leven echter heel moeilijk zijn. Zelfs het dierenrijk is begiftigd met een alarm- en ontsnappingsmechanisme, dat dieren in staat stelt tot op zekere hoogte te kiezen voor vechten of vluchten, en zo te overleven.

De emotie angst is echter nooit zo belangrijk en wordt

nooit zo verwaarloosd als wanneer het gaat om onze vrees voor God. Hoe meer wij Hem kennen, des te meer zullen wij Hem ook vrezen. Het is echter een angst die, als we hem goed begrijpen, alle andere angsten stilt en ons naar de Heer toe drijft, niet bij Hem vandaan. Het is een vrees die ons leert Hem lief te hebben en te vertrouwen en van Hem te genieten.

Deze vrees kan de eerste stap in de richting van een persoonlijke relatie met God worden genoemd. Salomo schreef: 'Het begin van alle kennis is ontzag voor de HEER' (Spr. 1:7). Met andere woorden, vrees voor en kennis van God gaan hand in hand.

Niets en niemand verdient het om meer gevreesd te worden dan de Heer. Niet mensen, niet regeringen, niet ziekte, niet dood, zelfs niet Satan. Velen die God niet kennen, kunnen dit niet begrijpen. Zij nemen aan dat de Heer de enige in de hele wereld is die *niet* gevreesd hoeft

te worden, omdat Hij te goed en te liefdevol is om ons kwaad te doen. Het ironische gevolg is dat zulke mensen uiteindelijk vaak juist de liefde mislopen die ze zoeken, omdat hun leven vol angst is—angst om te falen, angst voor mensen, angst voor natuurrampen, en angst voor ongeluk, ziekte en dood (Deut. 28:58-68).

***Als uw vrees voor
God u naar Hem
toe drijft en niet van
Hem af, dan weet
u dat u Hem op de
goede manier vreest.***

Zij die de Heer echt kennen, nemen Hem serieus. Zij beseffen dat God verwacht dat er geluisterd wordt wanneer Hij waarschuwt voor moreel en geestelijk falen (Spr. 8:13, 16:6). Hij alleen bepaalt of iets of iemand anders toestemming krijgt om ons aan te raken of

op de proef te stellen (Job 1); en—nog veel belangrijker—Hij alleen bepaalt waar wij de eeuwigheid zullen doorbrengen (Mat. 10:28; Op. 2:10, 20:1-15). Een dergelijke autoriteit verdient ons respect en onze vrees.

Hoewel we eerbied hebben voor God en ontzag voor Zijn grote macht, mogen we tegelijkertijd een krachtig vertrouwen hebben (Spr. 14:26). Met David kunnen we zeggen: 'Ik zocht de HEER en Hij gaf antwoord, Hij heeft mij van alle angst bevrijd' (Ps. 34:5). Een paar verzen later voegt David eraan toe: 'De engel van de HEER waakt over wie Hem vrezen, en bevrijdt hen. Proef, en geniet de goedheid van de HEER, gelukkig de mens die bij Hem schuilt. Vromen, heb ontzag voor de HEER: wie Hem vreest lijdt geen gebrek' (Ps. 34:8-10).

Dat wordt gezegd door iemand die zijn God kende. Het wordt gezegd door iemand die persoonlijk heeft ervaren dat de God die om onze

overgave vraagt, een God is die wil dat wij Hem vrezen om ons eigen bestwil (Jer. 32:37-39).

God moet meer worden liefgehad, vertrouwd en gehoorzaamd dan alle anderen. Gehoorzaamheid is, net als angst, iets waar we ons vaak tegen verzetten. Toch is het slechts een kwestie van perspectief om het belang van zulke gehoorzaamheid in te zien. Zo zullen de meesten van ons graag de aanwijzingen opvolgen van een vreemde die ons de weg wijst als we ons in onbekend gebied bevinden. We beschouwen het niet eens als gehoorzaamheid. We zien het meer als het aannemen van hulp. Zo kunnen we ook onze gehoorzaamheid aan de Heer opvatten. Het is een vorm van accepteren van Zijn hulp en Zijn liefde, die we zo vreselijk nodig hebben. Gehoorzaamheid is een manier om te laten zien dat we de Heer werkelijk kennen en dat we groeien in onze kennis van hoe goed, liefdevol en wijs Hij is.

De apostel Johannes schreef: *Dat wij God kennen weten we doordat we ons aan Zijn geboden houden. Wie zegt: 'Ik ken Hem,' maar zich niet aan Zijn geboden houdt, is een leugenaar; de waarheid is niet in hem. In wie zich aan Gods woord houdt, is Zijn liefde ten volle werkelijkheid geworden; hierdoor weten we dat we in Hem zijn. Wie zegt in Hem te blijven, behoort in de voetsporen van Jezus te treden (1 Joh. 2:3-6).*

Door de vrees, het vertrouwen en de gehoorzaamheid die het kennen van de Heer met zich meebrengt, blijven we niet zoals we waren. Ze maken ons tot een beter mens, omdat Christus in ons leeft. Ze veranderen ons, totdat we door deze relatie worden beheerst en geregeerd—en we de God van alle goedheid en licht van hart tot hart en van aangezicht tot aangezicht leren kennen.

EEN WEDERZIJDIG GEVOELDE RELATIE

Moe van het zwerven, met zere poten, en nerveus geworden door de stenen van kinderen en de opgewonden gekefte beledigingen van kleine verwende huishondjes, volgde de zwerfhond—een Duitse herder—de vreemdeling op veilige afstand. Hij hield zijn kop omlaag en wierp af en toe een blik opzij. Met lichte en pijnlijke tred volgde hij in het voetspoor van de man die hem een half broodje had toegeworpen bij de afvalbakken van de snackbar. Koud, hongerig en verlangend naar aandacht sloeg de hond elke beweging van de vreemdeling gade, wachtend op nog een teken van herkenning, op de geringste

kans op vriendschap. Maar die kwam nooit.

Er zijn mensen die zich voelen als deze ongewenste zwerfhond, wanneer ze aan God denken. Ze snakken naar de verzekering dat God zou glimlachen en naar hen toe zou komen. Maar ze nemen aan dat Hij te kieskeurig is om iets voor hen te voelen. Sommigen zien Hem zelfs als een onveranderlijke, eeuwige geest, die woont ver boven de altijd onbestendige winden van pijn en emotie die dwars door onze levens waaien.

Maar zo is de God van de Bijbel niet. De Schrift verzekert ons dat Hij zeer begaan is met geheel en al gebroken, door het leven getekende, ontmoedigde mensen. Hij kan niet geraakt worden door onze kracht, maar alleen door onze zwakheid. Gods aard verandert nooit, maar Zijn affectie wel.

God kennen betekent invloed op Hem hebben.

God heeft ons voor alle eeuwen gekend, liefgehad en

uitgekozen, samen met al de Zijnen (Ef. 1:3-6). Toch gaat Hij op dit ogenblik met ons persoonlijk om op een heel intieme manier. Hij verheugt Zich met ons wanneer wij blij zijn, treurt wanneer wij bedroefd zijn, en heeft verdriet wanneer wij ons slecht gedragen.

Zó kwetsbaar heeft Hij Zichzelf voor ons gemaakt. Hij heeft Zijn eigen hart blootgesteld aan alle liefdeloze, harteloze dingen die wij Hem aandoen. De Bijbel zegt ons dat God het volgende kan zijn:

- verheugd (Hebr. 11:5);
  - gekwetst en bedroefd (Gen. 6:6; Ef. 4:30-32);
  - getergd en uitgedaagd (Ps. 78:40-41);
  - belast en vermoeid (Jes. 43:24);
  - verolgen, ontzet en woedend (Ezech. 16:42-43).
- In het bijzonder zegt

Efeziërs 4:30-32:

Maak Gods heilige Geest niet bedroefd, want Hij is het stempel waarmee u gemerkt

bent voor de dag van de verlossing. Laat alle wrok en drift en boosheid varen, alle geschreeuw en gevloek, en alle kwaadaardigheid. Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God u in Christus vergeven heeft.

Het grootste bewijs van Zijn besluit om Zich naar ons toe kwetsbaar op te stellen, is te zien in het persoonlijke leed en verdriet van Degene die met Zijn eigen geest en hart de Vader aan ons heeft getoond. In het gezicht van Jezus Christus zien we het gezicht van God. Hij is het die voor ons geleden heeft, zodat Hij ons tot de Vader kon brengen. Zó veel heeft Hij van ons gehouden!

Misschien is het moeilijk voor ons om een dergelijke liefde op onszelf te betrekken, als we weten dat we slechts één persoon zijn in een wereld met bijna zeven miljard mensen. Maar we moeten voor ogen houden over wie we het hebben. God is niet

begrensd, zoals wij. Hij is niet beperkt tot menselijke relaties van één-tegelijk. Integendeel, Hij die de wereld geschapen heeft, kan vertrouwelijk omgaan met zo velen van ons tegelijk als Hij maar wil.

Hoe weten we dat God dat vermogen heeft? We kunnen tot die conclusie komen door na te denken over de omvang en complexiteit van het heelal dat Hij geschapen heeft. Of we kunnen denken aan de enorme hoeveelheid kennis en informatie die beperkte mensen zoals wij kunnen vergaren via internet. Of we kunnen Hem eenvoudigweg op Zijn woord geloven, toen Hij zei:

Wat kosten twee mussen?

Zo goed als niets. Maar er valt er niet één dood neer als jullie Vader het niet wil. Bij jullie zijn zelfs alle haren op je hoofd geteld. Wees dus niet bang, jullie zijn meer waard dan een hele zwerm mussen (Mat. 10:29-31).

Als een mus niet op de grond valt zonder dat Hij

ervan af weet, dan zal Hij die de haren op ons hoofd geteld heeft, ook onze tranen tellen, onze momenten van angst, en de kolkende waterdiepten die ons dreigen te verzwelgen.

Als God ons kent met dit soort kennis, dan zijn we nooit zo alleen als we ons voelen. We zijn nooit buiten het bereik van de Vader. Hoewel Hij soms ons geloof en ons geduld op de proef stelt door niet meteen te reageren zoals wij zouden willen, mogen we gerustgesteld zijn met een vrede en een vertrouwen die de turbulentie in ons tot bedaren kunnen brengen en kunnen leiden tot ingrijpende veranderingen in ons.

God kennen betekent door Hem beïnvloed worden. Denk eens even aan de mensen die uw leven ten goede hebben veranderd. Misschien de leraar die u inspireerde om uw dromen na te jagen. Misschien de ouder of grootouder, door wiens woorden en omhelzingen

u zich innig geliefd voelde. Misschien de buurman die u voorleefde dat elke klus die het waard is om gedaan te worden, het waard is om goed gedaan te worden. Terugkijkend kunt u constateren dat uw leven veranderd is doordat u deze mensen hebt gekend.

Een persoonlijke relatie met God opbouwen betekent: leren om lief te hebben wat Hij liefheeft en te haten wat Hij haat.

Wat geldt voor ons in onze omgang met zulke mensen, geldt des te meer voor hen die God leren kennen. Niemand kan Hem kennen zonder door Hem veranderd te worden. Ieder mens die in Gods tegenwoordigheid komt, zal worden aangeraakt en veranderd door Hem die

genoeg van ons houdt om ons te aanvaarden zoals we zijn, maar te veel van ons houdt om ons zo te laten. De apostel Jakobus beschreef zo'n persoonlijke relatie met God als volgt:

Onderwerp u dus aan God, en verzet u tegen de duivel, dan zal die van u wegvluchten. Nader tot God, dan zal Hij tot u naderen. Reinig uw handen, zondaars; zuiver uw hart, weifelaars. Weeklaag, wees treurig en laat uw tranen vloeien. Laat uw lachen veranderen in droefheid en uw vreugde in somberheid. Verneder u voor de Heer, dan zal Hij u verheffen (Jak. 4:7-10).

God kennen op deze manier betekent toelaten dat ons hart gebroken wordt door de dingen die Zijn hart breken. Het betekent vreugde vinden in de dingen die Hem vreugde brengen, kracht ontdekken in Zijn kracht, en hoop ontvangen uit de verzekering dat niets te moeilijk is voor

Hem. Het betekent een nieuw begin mogen maken, door Hem die ons vergeving biedt in ruil voor ons berouw, troost in ruil voor ons verdriet, en de belofte van een toekomstige wereld in ruil voor onze bereidheid om de huidige wereld los te laten.

We worden andere mensen wanneer we ontdekken dat God kennen hetzelfde is als Hem liefhebben. Hem liefhebben is Hem op de eerste plaats in ons hart zetten. Hem de eerste plaats geven betekent begaan zijn met degenen om wie Hij begaan is, liefhebben wat Hij liefheeft, haten wat Hij haat, en met Hem meewerken in het familiebedrijf van het redden van gebroken levens.

Dit is het soort gezonde relatie waartoe God ons roept. Maar zo'n rijpheid ontstaat niet zomaar. Soms blijft een persoonlijke relatie met God slechts een flauwe schim van wat hoe het bedoeld was. Soms bereiken we niet de groei waartoe God ons roept.

EEN GROEIENDE RELATIE

Niemand twijfelt eraan dat er een persoonlijke relatie is tussen ouders en hun pasgeboren baby op de kraamafdeling van het ziekenhuis. Een eenzijdige relatie tussen ouder en kind vormt echter een belangrijk tegenwicht tegen veel van wat we tot dusver hebben gezegd. In het voorafgaande hebben we de wederkerige aard van een relatie benadrukt. Nu moeten we de andere kant van deze waarheid inzien.

Net zoals sommige baby's niet groeien en gedijen, volgen vele kinderen van God een soortgelijk patroon. Soms begint de groei wel, maar komt hij tot stilstand. Hoewel God zelf Zich ervoor inzet om ons

uiteindelijk tot volwassenheid te brengen, staat Hij ons vaak toe om kinderlijk te blijven in onze houding jegens en kennis van Hem.

De apostel Paulus stelde deze kwestie van onvolwassenheid en gebrek aan groei aan de orde toen hij schreef:

Maar, broeders en zusters, ik kon tot u niet spreken als tot geestelijke mensen. Ik sprak tot mensen van deze wereld, tot niet meer dan kinderen in het geloof in Christus. Ik heb u melk gegeven, geen vast voedsel; daar was u niet aan toe. En ook nu nog niet, want u bent nog gebonden aan de wereld. Wanneer u afgunstig en verdeeld bent, dan bent u toch gebonden aan de wereld, dan leeft u toch als ieder ander? (1 Kor. 3:1-3).

Verwacht een proces.

Opgroeien tot volwassenheid vergt in gelijke mate toewijding en geduld. Aan de ene kant moeten we nooit tevreden zijn met het niveau van onze relatie

met en kennis van God; anders stagneren en verzuren we en gaan we achteruit. Aan de andere kant moeten we geduld hebben met onszelf en niet meer verwachten dan God van ons verwacht.

De Schrift laat zien dat deze volwassenheid niet van de ene op de andere dag bereikt wordt. Er is tijd voor nodig—tijd met God en tijd met Zijn Woord. Om die reden schreef Petrus: 'Verlang als pasgeboren zuigelingen naar de zuivere melk van het woord, opdat u daardoor groeit en uw redding bereikt. U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is?' (1 Petr. 2:2-3). Jakobus bevestigde de voortschrijdende aard van deze relatie met God toen hij schreef:

Het moet u tot grote blijdschap stemmen, broeders en zusters, als u allerlei beproevingen ondergaat. Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt

dat tot standvastigheid. Als die standvastigheid ook daadwerkelijk blijkt, zult u volmaakt en volkomen zijn, zonder enige tekortkoming (Jak. 1:2-4).

Overhaast het proces niet. Maar laat het ook niet tot stilstand komen. Blijf u voeden met het Woord van God, terwijl u Hem toestaat Zich trouw te betonen in de seizoenen, beproevingen en moeilijkheden van het leven. Verwacht geen volmaaktheid. We zullen beslist falen. Wees er tevreden mee om te blijven leren en groeien. Wees niet zoals de huiseigenaar die een tuin aanlegde en die twee weken later weer omploegde omdat er nog geen tomaten waren gegroeid.

Reken op verandering. Juist vanwege de aard van het geestelijk leven, zal onze relatie met de Heer veranderen. Ze zal veranderen, omdat we gaandeweg altijd méér zullen vinden—meer kennis van en ervaring met

God, die ons verruimt, ons een groter hart geeft en een beter mens van ons maakt.

Onze relatie met God kan echter ook verslechteren, als we ze laten versloffen en vertrouwen op de ervaringen die we in het verleden met Hem hebben gehad. We moeten rekenen op verandering, omdat onze relatie met Hem van nature een aangevochten zaak is. Onze tegenstander, de duivel, is pas tevreden wanneer hij ons neutraliseert en wij in een geestelijk coma wegglijden (Ef. 6:10-13).

Hoewel onze persoonlijke relatie met God nooit verloren kan gaan, zal de aard van die relatie wel veranderen. Wij zullen veranderen. Reken daar maar op. Ons hart zal ofwel warmer, ofwel kouder worden. Ons karakter zal ofwel zich verdiepen ofwel oppervlakkiger worden. Onze gesprekken met God zullen ofwel vertrouwelijker, ofwel minder betekenisvol en minder frequent worden.

Laat ruimte voor onvolkomenheid. Sprekend over onze onvolkomen relatie met God zei Paulus:

Want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. (...) Nu kijken we nog in een wazige spiegel, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde (1 Kor. 13:9-10, 12-13).

Dat is de realiteit waarmee we geconfronteerd worden. Onze kennis en ervaring zijn onvolkomen. Het is alsof we naar het gezicht van God kijken door een matglazen ruit. Straks staan we echter oog in oog. Tot die tijd hebben we onze instructies. We moeten onze onvolkomenheid accepteren, op God vertrouwen, en

onze hoop stellen op Zijn ophanden zijnde wederkomst. We moeten God en Zijn onvolmaakte kinderen liefhebben met heel ons hart. We kunnen het ons niet veroorloven om volmaaktheid te verlangen van onszelf. We moeten het ook niet van anderen eisen. De heiligheid en groei die God wil zien, zal zichtbaar worden in onze gebrokenheid en nederigheid, niet in onze geestelijke volmaaktheid.

Verwacht de hemel nu nog niet. Het is niet alleen belangrijk dat we onszelf tijd geven om te groeien in de Heer, maar het is ook essentieel dat we Hem de tijd geven om ons te laten zien dat Hij honderd procent trouw is en ons volmaakte voldoening schenkt. Maar verwacht niet al in dit leven wat Hij beloofd heeft in de eeuwigheid te voltooien.

Wij die op Christus vertrouwen, zijn mensen van de eeuwigheid. Onze

toekomst kent geen tijdslimieten. We lijken niet op de topsporter die zijn doelen moet bereiken en zijn naam moet vestigen binnen een tijdsbestek van slechts een paar jaar, voordat hij zijn voorsprong op de concurrentie verliest.

Een relatie met God hebben is niet een manier om alles te krijgen wat we in ons leven willen hebben. Het is niet de sleutel tot financieel succes, een goede gezondheid en een lang leven. Het is wel de manier om in toenemende mate innerlijke liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof en zelfbeheersing te vinden (Gal. 5:22-23). Het is een middel om de ultieme relatie, het ultieme doel, de ultieme roeping, de ultieme zekerheid, de ultieme hoop te vinden.

Het enige wat wij moeten doen is op Christus vertrouwen voor alles wat we nu niet kunnen zien of horen.

We moeten geloven dat hetgeen Christus tot Zijn discipelen zei, nog altijd waar is:

Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel kamers; zou Ik anders gezegd hebben dat Ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie met Me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben (Joh. 14:1-3).

Dat is onze hoop. We moeten niet verwachten dat de Heer ons nu alles zal geven waarnaar we verlangen. Hij heeft beloofd om in de noden te voorzien van allen die Hem volgen; tegelijkertijd behoudt Hij Zich ook het recht voor om te bepalen wat wij nu meteen nodig hebben en waarvan we meer zullen kunnen genieten als het wordt uitgesteld tot een later tijdstip.

EEN MET ANDEREN GEDEELDE RELATIE

We komen allemaal één voor één tot God. In zekere zin komen we allemaal alleen. Het is onze persoonlijke beslissing, onze keus, of we wel of niet bereid zijn om een persoonlijke relatie met God aan te gaan. Niemand anders kan deze beslissing voor ons nemen. Maar daar blijft het niet bij. Wanneer we eenmaal tot God gaan, horen we voortaan bij Hem en worden we geboren in Zijn gezin.

Zij die God liefhebben, houden ook van elkaar.

Het is onmogelijk om een persoonlijke relatie met God te hebben zonder dat Christus ook centraal staat in onze relaties met andere mensen. De liefde die Christus aan het

kruis toonde, is ons voorbeeld. Hij liet ons zien dat een hechte band met de Vader hebben, betekent dat we de liefde van de Vader doorgeven aan andere mensen (1 Joh. 4:7-11). Wanneer ik de Heer leer kennen, zal ik ook worden geconfronteerd met een God die zielsveel houdt van de mensen om mij heen—mijn familie, vrienden, burens, zakenpartners, kennissen, en zelfs mijn vijanden.

Dit is de houding die Paulus stimuleerde bij de christenen in Tessalonica. Nadat hij het bestaan van hun relatie met God en het bewijs waaruit dat bleek, had bevestigd (1 Tes. 1:1-7), ging hij als volgt verder:

Over de onderlinge liefde hoeven wij u niets te schrijven, want u hebt zelf van God geleerd hoe u in liefde met elkaar moet omgaan. U doet dat al met alle gelovigen in heel Macedonië, maar, broeders en zusters, wij sporen u aan het nog veel meer te doen (1 Tes. 4:9-10).

Misschien vinden we het prettig om in afzondering te leven, maar dat kunnen we niet doen als we willen groeien in onze relatie met God. God kennen betekent niet slechts iets van Hem af weten; het betekent bij Hem binnenkomen—in Zijn gedachten, Zijn hart, Zijn opofferende liefde.

De apostel Johannes schreef: *Geliefde broeders en zusters, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt uit God voort. Ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde (1 Joh. 4:7-8).*

Zij die God liefhebben, zijn van elkaar afhankelijk.

In Efeziërs 4 maakte Paulus duidelijk dat onze verticale relatie met God vergezeld gaat van vele horizontale relaties. Hij beschreef elk kind van God als een deel van het lichaam van Christus. Elk lidmaat heeft een functie. Net zoals oog, oor, mond en voet heel verschillende bijdragen leveren

aan ons fysieke lichaam, zo speelt elke gelovige een andere rol in de kerk, het lichaam van Christus. Wanneer elk lidmaat zijn werk doet, profiteert het hele lichaam ervan (zie 1 Kor. 12 en Rom. 12).

Hoewel we in Christus een volledige verlossing hebben gekregen, zijn we in een ander opzicht niet volledig wanneer we niet met elkaar overweg kunnen en elkaar niet dienen. We hebben elkaar even hard nodig als de mond het oog nodig heeft en het oog de hand. Dit is de vervolmaking van onze verlossing. Misschien denken we dat we onafhankelijke geesten zijn die het prima redden zonder anderen, maar dat idee zullen we gauw overboord zetten wanneer we groeien in onze kennis van God.

Zij die God liefhebben, onderwerpen zich aan elkaar. In Efeziërs 5:21 zei Paulus dat we elkaars gezag moeten aanvaarden uit eerbied voor Christus. In

het daaropvolgende gedeelte wordt zijn raad heel specifiek:

- Vrouwen moeten het gezag van hun man erkennen, om op die manier God te dienen (Ef. 5:22).
- Mannen moeten liefdevol hun eigen belangen opzijzetten ten behoeve van hun vrouw, net zoals Christus vol liefde Zijn belangen opzijgezet heeft voor de kerk (Ef. 5:25-28).
- Kinderen moeten hun ouders gehoorzamen uit ontzag voor de Heer (Ef. 6:1).
- Slaven moeten hun meester gehoorzamen, om op die manier God te dienen (Ef. 6:5-7).
- Meesters moeten toegeeflijk zijn jegens hun slaven, uit eerbied voor de Heer (Ef. 6:9).

De boodschap komt luid en duidelijk door. Het kennen van God en Zijn liefde (Ef. 3:14-21) betekent dat we vol liefde en nederig elkaar zullen dienen. Wanneer

we op God vertrouwen en gehoorzaam elkaar dienen, ontdekken we diep in onze ziel de rechtvaardigheid, wijsheid en kracht van de liefde van Christus.

Door gehoorzaam Gods liefde door te geven aan anderen, worden we in staat gesteld om de betekenis van Paulus' gebed in Efeziërs 3:14-19 te beginnen te ervaren:

Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde. Moge Hij vanuit Zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door Zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begripen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid.

ZO DICHTBIJ... EN TOCH ZO VER WEG

Het is mogelijk om dicht bij Christus te zijn en toch zo ver weg van het leven dat Hij ons aanbiedt. Dit was al zo bij de oorspronkelijke twaalf apostelen van Christus. Zij hadden overduidelijk de beste gelegenheid voor een persoonlijke relatie met Hem. Maar zelfs in die groep van intimi was er één—waarschijnlijk degene die men het meest vertrouwde, want hij beheerde het geld—die nooit echt een persoonlijke band met Christus had van het soort waarover wij nu spreken. Judas wist veel over Jezus. Hij kende de gewoonten van de Meester goed genoeg om Jezus' vijanden naar een ontmoetingsplek in een olijfgaard te kunnen leiden. Hij kende Christus goed genoeg om Hem te kunnen verraden met een begroetingskus. Maar Judas kende Jezus niet als zijn Heiland en Heer.

Hoewel hij veel vertrouwen genoot, had de 'kasbeheerder'

nooit een persoonlijke, christocentrische relatie met God zoals wij die vandaag de dag kunnen hebben. Hij is een verontrustend voorbeeld van het type mens op wie Jezus doelde toen Hij zei:

Ga door de nauwe poort naar binnen. Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang. (...) Op die dag zullen velen tegen Mij zeggen: "Heer, Heer, hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd, hebben wij niet in Uw naam demonen uitgedreven, en hebben wij niet vele wonderen verricht in Uw naam?" En dan zal Ik hun rechtuit zeggen: "Ik heb jullie nooit gekend. Weg met jullie, wetsverkrachters!" (Mat. 7:13, 22-23).

Laten we ervoor zorgen dat het niet zo met ons afloopt als met de man die veronderstelde dat kennis hebben van Christus hetzelfde is als Hem persoonlijk kennen.

OP ONSZELF TOEPASSEN

Iemand heeft ooit gezegd: 'Weten dat Christus gestorven is—dat is geschiedenis. Geloven dat Hij voor mij gestorven is—dat is verlossing.' Een persoonlijke relatie met Christus begint op het moment van onze verlossing. Jezus duidde deze gebeurtenis aan als opnieuw geboren worden (Joh. 3:3). Pas wanneer we geestelijk geboren zijn in Gods gezin, worden we Zijn kinderen, Zijn vrienden, Zijn dienaren, en burgers van Zijn geestelijk koninkrijk.

Hoewel we wellicht niet precies weten wanneer dit nieuwe leven begint, kunnen we wel de stappen begrijpen die we moeten zetten om deze relatie aan te gaan.

STAP EEN: We moeten toegeven dat we verloren zijn.

We zijn allemaal geboren uit de ouders van een gevallen

mensheid. Wanneer we in deze wereld komen, zijn we gescheiden van het leven van God en worden we in beslag genomen door een behoefte om voldoening, zin en persoonlijke onafhankelijkheid te vinden op onze eigen voorwaarden. Daarbij vertonen we van nature geen verlangen naar een God die ons voor Zichzelf geschapen heeft (Rom. 3:11-12).

Weten dat Christus gestorven is—dat is geschiedenis. Geloven dat Hij voor mij gestorven is—dat is verlossing.

We kunnen zelf vinden dat we het goed doen, zolang we onze eigen maatstaven hanteren; maar Jezus Christus heeft ons onze zonde getoond. Hij is het die ons heeft laten zien wat het betekent om een persoonlijke relatie met God

te hebben. Hij is het ook die gezegd heeft dat Hij niet in deze wereld is gekomen ten behoeve van goede mensen, maar 'om te zoeken en te redden wat verloren was' (Luc. 19:10).

Volgens de Bijbel zijn we allemaal, bij onze komst in deze fysieke wereld, lichamenlijk levend maar geestelijk dood; we lopen de kwaliteit van leven mis, waarvoor God ons geschapen heeft. De apostel Paulus schreef: 'Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God' (Rom. 3:23), 'Er is geen mens rechtvaardig, zelfs niet één' (Rom. 3:10) en 'Het loon van de zonde is de dood' (Rom. 6:23).

STAP TWEE: We moeten weten wat God voor ons gedaan heeft.

Het woord *evangelie* betekent 'goed nieuws'. Het evangelie van Christus is dat God zelf genoeg van ons gehouden heeft om Zijn eigen Zoon naar deze wereld te sturen om ons

te redden van onszelf en onze zonden (Joh. 1:1-4, 3:16).

Het goede nieuws is dat Jezus leefde met de kwaliteit van leven die God voor ons bedoeld had. Zonder gebrek had Hij Zijn hemelse Vader lief met heel Zijn hart, ziel en verstand. Zonder mankeren liet Hij ons zien wat het betekent om onze naaste lief te hebben als onszelf.

Vervolgens, om het probleem op te lossen van onze verbroken relatie met Zijn Vader, stierf Jezus in onze plaats en bood Hij Zichzelf aan als het volmaakte offer om de prijs voor de zonde te betalen. Omdat Hij niet alleen mens was, maar ook God onze Schepper (Joh. 1:1-14), was Zijn dood van oneindige waarde. Toen Hij uit de dood opstond, bewees Hij dat Hij in onze plaats gestorven was om de prijs voor alle zonden—uit heden, verleden en toekomst—te betalen. Met één offer boette hij voor onze kleinste en grootste zonden.

STAP DRIE: We moeten persoonlijk geloven in Gods geschenk en dat aannemen.

Wij hebben allemaal het loon van geestelijke dood en verwijdering van God verdiend (Rom. 6:23); daarentegen kan niemand een relatie met God verdienen. Het is een *geschenk* van Zijn liefde en genade—geen beloning voor onze moeite. Niemand kan worden gered door te proberen goed te leven. We worden gered door op Christus te vertrouwen.

Daarom kon de apostel Paulus schrijven: 'Door Zijn genade [een onverdiende gunst] bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan' (Ef. 2:8-9; zie ook Rom. 4:5 en Tit. 3:5).

Misschien klinkt dit te eenvoudig. Maar er is een wonder van Gods genade voor nodig om onze trots en

arrogantie te breken. Gods Geest is ervoor nodig om ons in zo'n persoonlijke relatie te betrekken. Als dat uw verlangen is, dan kunt u als volgt beginnen.

Het maakt niet uit welke woorden we daadwerkelijk tegen God zeggen om dit geschenk te ontvangen (Luc. 18:13, 23:42-43). Waar het om gaat is dat we zozeer in God geloven dat we kunnen zeggen: 'Vader, ik weet dat ik tegen U gezondigd heb. Ik geloof dat Jezus Uw Zoon is, dat Hij voor mijn zonden gestorven is, en dat Hij is opgestaan uit de dood om dat te bewijzen. Nu neem ik Uw aanbod van eeuwig leven aan. Ik neem Jezus aan als Uw geschenk voor mijn verlossing.'

Als u dit oprecht vanuit uw hart kunt zeggen, wees dan welkom in Gods gezin! Door eenvoudig, kinderlijk geloof hebt u een persoonlijke relatie gekregen met Hem die u gemaakt heeft en u omwille van Zichzelf heeft gered.

KRACHT OM TE GROEIEN

Elk kind van God moet geestelijk groeien. De letters van het woord POWER (kracht) helpen u om de essentiële elementen voor geestelijke groei te onthouden.

Pray (bid). Christenen die willen groeien, spreken met God door het gebed. Ze danken Hem, belijden hun zonden, en komen tot Hem met hun verzoeken voor henzelf en voor anderen. God belooft allen die Hem aanroepen nabij te zijn (Ps. 145:18).

Obey (gehoorzaam). Jezus zei dat onze gehoorzaamheid aan Zijn geboden een indicatie is voor onze liefde voor Hem (Joh. 14:15, 21, 23). Dat kunnen we echter niet in eigen kracht doen. Onder andere daarom heeft Hij ons de Heilige Geest gegeven (Joh. 14:16-17). Wanneer wij ons aan Hem overgeven, geeft de Geest ons de kracht om in

gehoorzaamheid te wandelen (Gal. 5:16-25).

Worship (aanbid). Als christenen moeten we God ononderbroken aanbidden. Privé moeten we God prijzen in onze gedachten en gebeden (Ps. 34:2). In het openbaar moeten we samenkomen met andere gelovigen in een plaatselijke gemeente om God te loven (Ps. 111:1; Hebr. 10:24-25).

Evangelize (evangeliseer). Het goede nieuws van het evangelie moet worden doorgegeven. Wanneer we anderen vertellen wat Christus voor ons heeft gedaan, zullen we merken dat wijzelf groeien met geestelijke sprongen (Mat. 28:19-20).

Read (lees). Voor een christen is de Bijbel de meest directe bron voor geestelijke groei. We moeten er regelmatig uit lezen, omdat het onze melk en ons vast voedsel is (1 Petr. 2:2; Hebr. 5:12-14). Het leert ons hoe we moeten leven (Ps. 119:105). Het is Gods Woord voor ons vandaag.